

Aniversare

Nicu Hăloiu

Aniversare

Când se deschide dintr-o dată, a viselor ascunsă poartă, și simțim venind spre noi, trecutul lumii de apoi,
ce oare motiv ne-mpinge, să vrem timpul a-l învinge, de căutăm acea lumină, dulce, caldă și divină,
care să ne binecuvânte, dar dac-o găsim deodată, ea de fapt să ne-nspăimânte, că e lumina
necreată?!

De unde acea visare a ființei care moare, de-a fi în viață un erou, ca să rămână ca ecou, lumină
rătăcitoare?!

Sau nu cumva, noi nu rămânem decât un gând plutind ușor, către trecut, din viitor, că tot ce este, a
mai fost, iar tot ce-a fost încă va fi, atunci când noi, numai în noi vom regăsi odihnă și adăpost?!

Dar spun așa:că orice vis, este-o fereastră, ca o poartă ce s-a deschis, către un timp ce ne așteaptă,
iar dacă nu se împlinește, acum, în timpul-acestei vieți, nu-i nimic, el ne așteaptă printre flori, în
timpul care a fost, să ne ofere adăpost
în lumina necreată, în acea lume de apoi, pe care am visat-o noi, dorind să fim nemuritori!

Și atunci, lumea asta mare, cu tot ce-nseamnă, tot ce este, cu aparenta-i strălucire, nu este doar o
poveste, o tainică închipuire, a ființei ce nu-i moartă, ci visează nemurire?!

Multe-s noi în aparență, deși au mai fost, de mult, nimic nu se inventează când totul e gata făcut,
doar închipuirea noastră a ființei ce visează, nu vede că viitorul a mai fost, este trecut!

Astfel, noi ne visam în viitor, doar ținându-ne de mână și a trecut un an iubito, de când suntem
împreună!